

19. DESEMBER 1964

Ved Hambros død

Carl Joachim Hambro døde 16. desember 1964. Statsminister Einar Gerhardsen holdt denne tale ved bisettelsen 19. desember:

På vegne av den norske regjering legger jeg denne krans på stortingspresident Hambros bære med en ærbødig takk for hva han gjorde for vårt land.

Det er blitt skrevet og sagt om Hambro at han var Stortingets mann — stortingspresidenten. Som Christie var presidenten i 1814 og Berner presidenten i 1905, vil Hambro i historien stå som presidenten i 1940.

Men Hambro var ikke bare Stortingets mann. Han var den norske konstitusjons mann. Han voktet Stortingets rettigheter, men hadde samtidig full forståelse av at de andre statsmakter har sin konstitusjonelle rettsstilling og sitt ansvar. Han kjente vår historie og hadde en nær sagt medfødt sans for kontinuitet. Men samtidig visste han at en konstitusjon er en organisme som lever. Den har sine røtter i historien, men den skal virke i dag og i morgen — slektledd på slektledd skal kunne bruke den. En konstitusjon skal gi orden og sikkerhet i vårt styresett, men samtidig gi rom for utvikling og vekst.

Det falt i Hambros lodd gjennom mange år å tre fram som opposisjonens leder. En vanskelig og krevende oppgave. Bare de som står midt oppe i det politiske arbeid, kan fullt ut vurdere hvilken betydelig innflytelse — og hvilket ansvar — en opposisjon kan ha. Om Hambro kan det sies at han gjennom sin gjerning som opposisjonsleder har øvet en sterk innflytelse på samfunnsutviklingen i Norge gjennom de 40 år han representerte Høyre på Stortinget.

Det har vært en lykke for de skiftende regjeringer at de har kunnet benytte seg av Hambros evner til arbeid for Norges sak også utenfor landets grenser. Disse oppgaver utførte Hambro på en måte som gav ham internasjonalt ry og kastet glans over Norges navn.

Jeg bringer ham en ærbødig takk fra den norske regjering.